

ΥΠΟΜΝΗΜΑ – ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Της Ένωσης Συνταξιούχων Δικαστικών Λειτουργών Ελλάδος και
Λειτουργών Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέγαρο Εφετείου Αθηνών – Κυρίλλου Λουκάρεως 14 – ΤΚ 115 22

Τηλ'. 210 6449437 – ensyndik@gmail.com

Αθήνα, 4 Μαΐου 2022

Αρ. Πρωτ. 55

ΠΡΟΣ

- 1)** Τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κ. Κωστή Χατζηδάκη.
- 2)** Τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κ. Παναγιώτη Τσακλόγλου.

Κοινοποίηση:

- 1)** κ. Διοικητή του ε – ΕΦΚΑ.
- 2)** κ. Διευθυντή Γενικής Διεύθυνσης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα. .
- 3)** ε – ΕΦΚΑ – Α' Δ/ση Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημοσίου Τομέα – Τμήμα Β'.

Αξιότιμοι κ.κ. Υπουργοί

Σχετικά με τα επίκαιρα και φλέγοντα ζητήματα των συντάξεων των μελών μας και σε συνέχεια των από 17-05-2021 και 11-10-2021 υπομνημάτων μας που σας έχουμε υποβάλλει, έχουμε την τιμή να σας γνωρίσουμε, ενόψει και της ανάκυψης νεώτερων νομικών και πραγματικών γεγονότων, τα εξής:

Α.1. Όπως σας είναι γνωστό, με τις διατάξεις του άρθρου 13 παρ. 1 του ν. 4387/2016 ανεστάλη μέχρι 31-12-2018 η καταβολή κάθε ατομικής μηνιαίας σύνταξης των προσώπων που είχαν ήδη καταστεί συνταξιούχοι μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού κατά το μέρος που υπερβαίνει τις 2.000

Ευρώ. Με βάση τις διατάξεις αυτές, από το μήνα Οκτώβριο του 2017 οι συντάξεις των συνταξιούχων δικαστικών λειτουργών και των λειτουργών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους καταβάλλονταν μειωμένες κατά το κατά περίπτωση ακαθάριστο ποσό που υπερέβαινε τις δύο χιλιάδες (2.000) Ευρώ. Ήδη από 01-01-2019 έπαυσε η ισχύς του άρθρου 13 παρ. 1 του ν. 4387/2016.

A.2. Όπως, επίσης, σας είναι γνωστό με τις υπ' αριθμ. 1 – 4/2018 αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος κρίθηκε, ότι είναι αντισυνταγματικές και ως εκ τούτου ανίσχυρες και ανεφάρμοστες κατά το μέρος που αφορούν τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς: α) Η διάταξη του άρθρου 13 του ν. 4387/2016, με την οποία μειώθηκαν οι συντάξεις μας κατά τα ανωτέρω και β) Οι διατάξεις του άρθρου πρώτου παρ. Β, υποπ. Β3 του ν. 4093/2012, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη και για τον επανυπολογισμό των συντάξεών μας σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 2α του ν. 4387/2016, όπως, μετά από νομοθετικές τροποποιήσεις, εκάστοτε ισχύει, με τις οποίες μειώθηκαν οι συντάξεις των δικαστικών λειτουργών και των λειτουργών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους σε ποσοστό 20%. Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί, ότι αφού το επίμαχο νομικό ζήτημα, της αντίθεσης, δηλαδή, των ως άνω διατάξεων, κατά το μέρος που αφορούν τον υπολογισμό των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών, μεταξύ άλλων, και στις διατάξεις των άρθρων 26, 87 παρ. 1 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος, αφορά ευρύτερο κύκλο των προσώπων αυτών (δικαστικών λειτουργών) αποκλειστικά αρμόδιο για την επίλυση του νομικού αυτού ζητήματος, και μάλιστα άπαξ, και για όλους τους δικαστικούς λειτουργούς, και όχι μόνον για τον διάδικο, είναι το Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος (βλ. και άρθρο 5 παρ. 2 ν. 3038/2002). Οι αποφάσεις δε του Δικαστηρίου αυτού είναι αμετάκλητες, αφού αφενός μεν εναντίον τους δεν επιτρέπεται κανένα ένδικο μέσο, αφετέρου δε γιατί, σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 4 του ν. 3038/2002, αυτές (αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου) υπερισχύουν κάθε άλλης απόφασης τακτικού Διοικητικού Δικαστηρίου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία έκρινε την ίδια διαφορά που έκρινε και το Ειδικό Δικαστήριο. Από δε τις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος και του ν. 3038/2002, σε συνδυασμό (*mutatis*

mutandis) με εκείνες του άρθρου 100 παρ. 4 εδαφ. α' και β' του Συντάγματος, συνάγεται (τελολογική και αναλογική ερμηνεία), ότι εκτός του ότι οι αποφάσεις του εν λόγω Ειδικού (Ανώτατου) Δικαστηρίου είναι αμετάκλητες, ισχύουσες erga omnes (επομένως καταλαμβάνουν και τη Διοίκηση – Ν.Π.Δ.Δ. e – ΕΦΚΑ), επί πλέον δε και ότι η διάταξη νόμου που κηρύσσεται αντισυνταγματική με απόφαση του ιδίου αυτού Δικαστηρίου είναι ανίσχυρη, πάλι erga omnes, από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης ή από το χρόνο που ορίζεται με την απόφαση.

A.3. Με τις παραπάνω αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου (1 – 4/2018) οι αγωγές αποζημίωσης επί των οποίων εκδόθηκαν αυτές, μετά την επίλυση του νομικού ζητήματος της συνταγματικότητας των προαναφερόμενων διατάξεων, παραπέμφθηκαν ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου για την εκδίκαση αυτών επί της ουσίας. Ακολούθως ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου ασκήθηκαν εναντίον του Ελληνικού Δημοσίου και του ΕΦΚΑ, ως συνυπεύθυνους εις ολόκληρον έκαστος, από συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς και λειτουργούς του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους εκατοντάδες παρόμοιες αγωγές, με τις οποίες ζητείται η επιδίκαση των ποσών που παρακρατήθηκαν από τις συντάξεις τους κατ' εφαρμογή των άνω διατάξεων του άρθρου 13 του ν. 4387/2016 και του άρθρου πρώτου, παρ. Β, υποπ. Β3 του ν. 4093/2012, οι οποίες (διατάξεις), όπως προαναφέρθηκε, κρίθηκαν αντισυνταγματικές κατά το μέρος που αφορούν τους δικαστικούς λειτουργούς και τους λειτουργούς του Ν.Σ.Κ. Επί των εν λόγω αγωγών εκδόθηκαν ήδη εκατοντάδες αποφάσεις του αρμοδίου τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι οποίες κατέστησαν αμετάκλητες, αφού το Δημόσιο δεν ασκεί το προβλεπόμενο εναντίον τους ένδικο μέσο της αναιρέσεως, ύστερα από σχετική γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Με τις αποφάσεις αυτές γίνονται δεκτές οι αγωγές και επιδικάζονται υπέρ των εναγόντων α) τα ποσά που παρακρατήθηκαν μηνιαίως σύμφωνα με την ανίσχυρη, κατά τα ανωτέρω, υποπαράγραφο Β3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, και β) για το χρονικό διάστημα από 01-10-2017 έως 31-12-2018, τα ποσά που παρακρατήθηκαν μηνιαίως κατ' εφαρμογή της κριθείσας αντισυνταγματικής διάταξης του άρθρου 13 του ν. 4387/2016. Με τις ίδιες αποφάσεις υποχρεώνονται το Ελληνικό Δημόσιο και ο ΕΦΚΑ να καταβάλουν, εις

ολόκληρον στον κάθε ενάγοντα, το συνολικό ποσό που επιδικάστηκε υπέρ αυτού, νομιμοτόκως από της επιδόσεως της αγωγής και μέχρι της εξοφλήσεως, συν την δικαστική δαπάνη. Ήδη άρχισε η εκτέλεση και εκκαθάριση των αποφάσεων που εκδόθηκαν και το Δημόσιο (ΕΦΚΑ) καταβάλλει στους ενάγοντες τα επιδικασθέντα ποσά μαζί με τους νόμιμους τόκους. Μέχρι στιγμής έχουν εκκαθαριστεί οι αποφάσεις που εκδόθηκαν το 2019 και συνεχίζεται η εκκαθάριση των αποφάσεων του 2020 και εφεξής. Η εκτέλεση, όμως, αυτή καθυστερεί αδικαιολόγητα υπερβαλλόντως, οδηγούμενη, πλέον, μέχρι τα δύο χρόνια. Η Διευθύντρια της αρμόδιας Διεύθυνσης του πρώην Γ.Λ. του Κράτους και νυν ΕΦΚΑ, που διενεργεί τις σχετικές εκκαθαρίσεις, αποδίδει τη μεγάλη αυτή καθυστέρηση στην έλλειψη προσωπικού. Ανακύπτει, λοιπόν, άμεση ανάγκη να ενισχυθεί η εν λόγω Διεύθυνση του πρώην Γ.Λ. του Κράτους και νυν ΕΦΚΑ με το ανάλογο για τις ανάγκες της και την εύρυθμη λειτουργία της προσωπικό, την οποία (ενίσχυση) και αιτούμεθα κατεπειγόντως.

A.4. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, προς αποσυμφόρηση των βεβαρυμμένων ήδη πινακίων εκδίκασης υποθέσεων του αρμοδίου τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου και αφενός προς αποτροπή περαιτέρω υπερφόρτωσης αυτών με τη συνεχιζόμενη κατάθεση παρόμοιων αγωγών και αφετέρου προς αποφυγή καταβολής από το Δημόσιο τόκων, εξόδων κ.λ.π., αιτούμεθα να ρυθμιστεί νομοθετικά η ικανοποίηση των απολύτως νόμιμων και βάσιμων επίμαχων αξιώσεων των συνταξιούχων δικαστικών λειτουργών και λειτουργών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, όπως, άλλωστε, γίνεται πάντοτε σε παρόμοιες περιπτώσεις ομαδικών αγωγών, μετά την έκδοση για τους ενάγοντες θετικών δικαστικών αποφάσεων και όπως συμβαίνει και στην προκείμενη περίπτωση (βλ. ενδεικτικά παρόμοια νομοθετική ρύθμιση με το άρθρο 5 παρ. 9 του ν. 3620/2007). Είναι αυτονόητο ότι, από τα ποσά που με τη νομοθετική ρύθμιση θα πρέπει να καταβληθούν στους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς και τους λειτουργούς του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, θα αφαιρεθούν τα ποσά που ήδη έχουν καταβληθεί σ' αυτούς κατ' εφαρμογή του άρθρου 33 του ν. 4734/2020, για την αντισυνταγματική μείωση του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012, για το χρονικό διάστημα από τις 11-06-2015 μέχρι την 12-05-2016.

A.5. Με τις προαναφερθείσες υπ' αριθμ. 1 – 4/2018 αμετάκλητες αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, ισχύουσες *erga omnes* (επομένως έναντι και της εκτελεστικής εξουσίας) κρίθηκε ότι «... εφόσον, κατά τα προεκτεθέντα, οι διατάξεις του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012, οι οποίες ελήφθησαν υπόψη και για τον επανυπολογισμό των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών κατά το άρθρο 14 του ν. 4387/2016 και του άρθρου 13 του εν λόγου ν. 4387/2016, αντίκεινται στο Σύνταγμα, μη νομίμως υπολογίσθηκαν, κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών, οι συντάξεις των δικαστικών λειτουργών. Δεδομένου δε ότι οι ανωτέρω διατάξεις, δεν μπορούσαν να εφαρμοσθούν, ως ανίσχυρες, για τον προσδιορισμό των συντάξεων, των δικαστικών λειτουργών ήταν εφαρμοστέες οι προϊσχύουσες διατάξεις ...». Συνεπώς, και προς συμμόρφωση με τις αποφάσεις αυτές, κατά τον επανυπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους των καταβαλλόμενων συντάξεων στους δικαστικούς λειτουργούς και τους λειτουργούς του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, από το ποσό του συντάξιμου μισθού, επί του οποίου, κανονίσθηκε η ήδη χορηγηθείσα σ' αυτούς σύνταξη (άρθρο 14 ν. 4387/2016, όπως ισχύει), δεν πρέπει να αφαιρεθεί το ποσό της μείωσης του ως άνω άρθρου πρώτου υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012. Επομένως, μετά τη θέσπιση νέων ποσοστών αναπλήρωσης με βάση το ν. 4670/2020 και κατά το νέο επανυπολογισμό των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών και των λειτουργών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (τόσο των παλαιών συνταξιούχων, όσο και αυτών που συνταξιοδοτήθηκαν μετά τις 13-05-2016), πρέπει το ποσό της μείωσης της πιο πάνω κηρυχθείσης αντισυνταγματικής διατάξεως του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012 να μην αφαιρείται από το ποσό του συντάξιμου μισθού, επί του οποίου θα επανυπολογισθεί η σύνταξη των δικαστικών λειτουργών και των λειτουργών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Για τον ίδιο πιο πάνω λόγο πρέπει να διορθωθεί, με τον ίδιο ως άνω τρόπο, και ο αρχικός επανυπολογισμός των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών και των λειτουργών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που έγινε από 01-01-2019 με βάση το άρθρο 14 του ν. 4387/2016 και το άρθρο 13 του εν λόγω ν. 4387/2016, δεδομένου ότι κατά τον πρώτο αυτό επανυπολογισμό των συντάξεων από 01-01-2019 ελήφθη υπόψη και η διάταξη του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012, η οποία,

κατά τα ανωτέρω, κρίθηκε, με τις 1 – 4/2018 αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου, αντισυνταγματική και ως εκ τούτου ανίσχυρη και ανεφάρμοστη, κατά το μέρος που αφορά τους δικαστικούς λειτουργούς και για το μετά την 01-01-2019 διάστημα.

A.6. Επί της από 29-10-2020 αγωγής συνταξιούχου δικαστικού λειτουργού κατά του Ελληνικού Δημοσίου με την οποία ζήτησε αποζημιωτικά, μεταξύ άλλων, και το ποσό που αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ των ποσών συντάξεων που έλαβε κατά το διάστημα από 01-01-2019 έως 30-09-2019 και το μεγαλύτερο ποσό που θα λάμβανε εάν δεν εφαρμόζονταν, κατά τον υπολογισμό της μηνιαίας σύνταξής του, οι μειώσεις της αντισυνταγματικής διάταξης του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012, εκδόθηκε η με αριθμό 255/2021 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος. Με την τελευταία αυτή απόφαση κρίθηκε, ότι με τις προαναφερόμενες 1 – 4/2018 αποφάσεις του ιδίου Ειδικού Δικαστηρίου έχει επιλυθεί καταφατικά και το τιθέμενο με την αγωγή ζήτημα, εάν με τις ρυθμίσεις των άρθρων πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012 και 8 και 14 του ν. 4387/2016 επήλθε διάρρηξη της επιβαλλόμενης από τα άρθρα 26, 87 παρ. 1 και 2 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος σχέσης αναλογίας μεταξύ μισθού ενεργείας και σύνταξης των δικαστικών λειτουργών και όσον αφορά το μετά την 31-12-2018 ένδικο χρονικό διάστημα. Και τούτο γιατί κρίθηκε με τις αποφάσεις αυτές (1 – 4/2018), κατά τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στην ίδια αυτή απόφαση (255/2021), ότι η διάρρηξη, που επήλθε αρχικώς με το ν. 4093/2012, επιτείνεται με την εφαρμογή από 01-01-2019 και μετά, για τον επανυπολογισμό των καταβαλλόμενων συντάξεων, των ποσοστών αναπλήρωσης που θεσπίζονται με το άρθρο 8 του ν. 4387/2016 (πρβλ. ΣτΕ Ολομ. 1891/2019 σκέψη 30). Καταλήγει δε η 255/2021 ως άνω απόφαση τη σχετική σκέψη της ως εξής: «Δοθέντος δε ότι οι ανωτέρω διατάξεις των άρθρων πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012 και 8 και 14 του ν. 4387/2016 δεν μπορούν να εφαρμοστούν, ως ανίσχυρες, για τον προσδιορισμό της σύνταξης του ενάγοντος, είναι εφαρμοστέες προς τούτο οι προϊσχύουσες αυτών διατάξεις (βλ. αποφ. του παρόντος Ειδικού Δικαστηρίου 1 – 4/2018, σκέψη 20). Με τα δεδομένα αυτά, η αγωγή πρέπει και κατά το μέρος αυτό να παραπεμφθεί για περαιτέρω εκδίκαση στο Ελεγκτικό

Συνέδριο». Ακολούθως, στο διατακτικό της εν λόγω απόφασης (255/2021) περιλήφθηκε και διάταξη κατά την οποία διαπιστώθηκε, μεταξύ άλλων, ότι το τιθέμενο με την αγωγή νομικό ζήτημα του ανίσχυρου, λόγω αντισυνταγματικότητας, των διατάξεων του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012 και 8 και 14 του ν. 4387/2016 και για το μετά την 01-01-2019 διάστημα έχει ήδη επιλυθεί καταφατικά με τις 1 – 4/2018 αποφάσεις του ιδίου Δικαστηρίου και παραπέμφθηκε σχετικώς η αγωγή για περαιτέρω κατ' ουσίαν εκδίκαση στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

A.7. Προσφάτως αποστείλαμε το υπ' αριθ. πρωτ. 10 έγγραφό μας, με ημερομηνία 28-06-2021, προς τον ε – ΕΦΚΑ – Γενική Δ/ση Συντάξεων Δημοσίου Τομέα Διεύθυνση Α' Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημοσίου Τμήμα Διενέργειας Μεταβολών (Κάνιγγος 29 – Αθήνα), το οποίο κοινοποιήθηκε 1) στον κ. Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, 2) στον κ. Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, 3) κ. Διοικητή του ε – ΕΦΚΑ και 4) κ. Διευθυντή Γενικής Διεύθυνσης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα. Με το έγγραφό μας αυτό αναφερθήκαμε στα της ορθής εκτέλεσης των εκτιθέμενων αποφάσεων του ΙΙ τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που αφορούν συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς και λειτουργούς του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Στο έγγραφό μας αυτό περιλάβαμε, μεταξύ των άλλων, αυτολεξεί, και τα εξής: «Για ενημέρωσή σας και μόνο, παραθέτουμε τις διατάξεις του Συντάγματος και των νόμων που υποχρεώνουν τη διοίκηση σε συμμόρφωση προς τις δικαστικές αποφάσεις: 1) Άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος: «Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο όπως ο νόμος ορίζει ...». 2) Άρθρο 50 παρ. 4 Π.Δ. 1989: «Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα σε κάθε περίπτωση με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου ... Ο παραβάτης, εκτός από τη δίωξη κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα (παράβαση καθήκοντος) υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση». 3) Άρθρο 1 ν. 3068/2002: «Το Δημόσιο, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές

αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής για την εκτέλεση των αποφάσεων». Και 4) Άρθρο 304 ν. 4700/2020: «Οι διοικητικές αρχές οφείλουν, με θετικές ενέργειες ή με αποχή από κάθε αντίθετη ενέργεια να συμμορφώνονται προς τις αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου ... Η παράβαση της υποχρέωσης της διοικητικής αρχής προς συμμόρφωση συνιστά παράβαση καθήκοντος, σύμφωνα με το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα και έχει ως συνέπεια την προσωπική ευθύνη του παραβάτη προς αποζημίωση, συνιστά δε ιδιαίτερο πειθαρχικό παράπτωμα».

A.8. Η Διοίκηση, όμως, εξακολουθεί μέχρι σήμερα να αγνοεί και τις ανωτέρω αποφάσεις 1 – 4/2018 του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος και προκλητικά, κατά τον επανυπολογισμό της σύνταξης κατά το ν. 4387/2016 και ειδικότερα κατά τον προσδιορισμό του ποσού της σύνταξης με υπολογισμό/σύγκριση βάσει της παρ. 2α άρθρ. 14 (παλαιά ποσά), λαμβάνει μόνιμα υπόψη τη μείωση των αντισυνταγματικών, για τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς και λειτουργούς του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, διατάξεων των άρθρων πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012 και 8 και 14 του ν. 4387/2016. Η περιφρονητική αγνόηση αυτή των εν λόγω αποφάσεων του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος προκύπτει σαφώς από τα εκδιδόμενα από τον ε – ΕΦΚΑ μηνιαία ενημερωτικά σημειώματα πληρωμής σύνταξης, γιατί η Διοίκηση αρνείται αδικαιολόγητα και παράνομα να εκδώσει νέες συνταξιοδοτικές πράξεις με βάση τον επανυπολογισμό των συντάξεων κατά το ν. 4387/2016, όπως ισχύει. Η άρνηση αυτή της Διοίκησης στερεί από τους συνταξιούχους το δικαίωμά τους να προσβάλουν τον επανυπολογισμό της σύνταξής τους κατά το ν. 4387/2016, όπως ισχύει, όπως αυτός θα διατυπώνεται αναλυτικά στη νέα συνταξιοδοτική πράξη.

B.1. Με τις διατάξεις των άρθρων 38 του ν. 3863/2010 και 11 του ν. 3865/2010 θεσπίσθηκε Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ) από 01-08-2010. Η εισφορά αυτή παρακρατείται μηνιαία από τις συντάξεις που καταβάλλονται από το Δημόσιο (ήδη από τον ΕΦΚΑ) με τα ποσοστά που αναφέρονται στην παρ. 2 των παραπάνω άρθρων, όπως αυτά ισχύουν. Όμως με τις υπ' αριθμ. 244/2017 και 32/2018 αποφάσεις της Ολομέλειας του

Ελεγκτικού Συνεδρίου, ύστερα από σχετικές αγωγές συνταξιούχων, κρίθηκαν αντισυνταγματικές και ως εκ τούτου ανίσχυρες και ανεφάρμοστες οι ως άνω διατάξεις των άρθρων 38 του ν. 3863/2010 και 11 του ν. 3865/2010 ως προς την επιβολή της ΕΑΣ σε βάρος των συνταξιούχων του Δημοσίου. Μετά ταύτα και ύστερα από προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το ΙΙΙ Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου με την 278/2019 απόφασή του, κατ' εφαρμογή του άρθρου 108Α παρ. 2 του Π.Δ. 1225/1981, εκδόθηκε πρόσφατα η 504/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Με την απόφαση αυτή της Ολομέλειας κρίθηκε, ότι και μετά την ένταξη των δημοσίων λειτουργών στο ενιαίο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του ν. 4387/2016, οι διατάξεις των άρθρων 38 του ν. 3863/2010, 11 του ν. 3865/2010, 44 παρ. 10 του ν. 3986/2011 και 2 παρ. 13 του ν. 4002/2011, με τις οποίες επιβλήθηκε η Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ) σε βάρος των συνταξιούχων του Δημοσίου, είναι αντισυνταγματικές και ως εκ τούτου ανίσχυρες και ανεφάρμοστες, ως αντικείμενες στις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1 και 5 και 25 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος για το χρονικό διάστημα έως τις 31-12-2018. Με την ίδια απόφασή της (504/2021) η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου απείχε να αποφανθεί, κατά τα αναφερόμενα στη σκέψη της 64, επί των ερωτημάτων της ορθής εφαρμογής από το Τμήμα των κριθέντων με την ΕΛΣ Ολ. 244/2017 και της συμβατότητας της εισφοράς αυτής με υπερνομοθετικής ισχύος κανόνες για το χρονικό διάστημα από 01-01-2019 και εφεξής.

Β.2. Πρόσφατα, και μετά πάλι από προδικαστικό ερώτημα, εκδόθηκε η 1477/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία, πλην άλλων, έκρινε και πάλι, ότι οι διατάξεις των άρθρων 38 του ν. 3863/2010, 11 του ν. 3865/2010, 44 παρ. 10 του ν. 3986/2011 και 2 παρ. 13 του ν. 4002/2011 αντίκεινται στις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1 και 5 και 25 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος για το χρονικό διάστημα έως τις 31-12-2018. Εξ άλλου, αφού οι προαναφερόμενες αποφάσεις της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου (244/2017, 32/2018, 504/2021 και 1477/2021), που όλες έκριναν αντισυνταγματικές τις πιο πάνω διατάξεις επιβολής της εισφοράς αλληλεγγύης σε βάρος των συνταξιούχων του Δημοσίου μέχρι τις 31-12-2018, εκδόθηκαν, οι μεν δύο πρώτες (244/2017 και 32/2018) με τη

διαδικασία της πρότυπης δίκης (άρθρο 108Α παρ. 1 Π.Δ. 1225/1981), οι δε δύο τελευταίες (504/2021 και 1477/2021) με τη διαδικασία του προδικαστικού ερωτήματος (άρθρο 108Α παρ. 2 Π.Δ. 1225/1981), δεσμεύουν μεν κατ' αρχήν τους διαδίκους της δίκης και όσους άσκησαν παρέμβαση (άρθρο 108Α παρ. 2 εδ. τελ. Π.Δ. 1225/1981 και ήδη άρθρο 163 παρ. 8 ν. 4700/2020), όμως έχουν αυτές εφαρμογή για όλους τους συνταξιούχους του Δημοσίου, όπως αυτό προκύπτει, εμμέσως πλην σαφώς, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 100 παρ. 5 του Συντάγματος, 108Α του Π.Δ. 1225/1981 και ήδη των άρθρων 161, 162 και 163 του ν. 4700/2020 (βλ. σχετ. την απόφαση 32/2018 της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σκέψη Α σελ. 29). Διαφορετικά δεν θα είχε κανένα νόημα ο θεσμός της πρότυπης (πιλοτικής) δίκης και της παραπομπής προδικαστικών ερωτημάτων στην Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αν η απόφαση του Δικαστηρίου εκείνου αφορούσε μόνο τον εκάστοτε ενάγοντα της πιλοτικής δίκης. Αυτό συνάγεται, άλλωστε, εμμέσως πλην σαφώς και από το γεγονός ότι, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 163 του ν. 4700/2020, η εισαγωγή της υπόθεσης ενώπιον της Ολομέλειας του Δικαστηρίου συνεπάγεται υποχρεωτικά την αναστολή εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων, στις οποίες τίθεται το ίδιο ζήτημα, προς αποφυγή εκδόσεως αντιφατικών αποφάσεων από τα Τμήματα του Δικαστηρίου. Γι' αυτό και η απόφαση της Ολομέλειας επί του προδικαστικού ερωτήματος δεσμεύει τα Τμήματα (βλ. και την παρ. 2 του άρθρου 162 ν. 4700/2020). Στην περίπτωση αυτή (της πιλοτικής δίκης) και προς αποφυγή άσκοπης εκδίκασης εκατοντάδων ή και χιλιάδων υποθέσεων, επί των οποίων θα εκδοθούν υποχρεωτικά εκ του νόμου όμοιες αποφάσεις, η ευνομούμενη Πολιτεία σπεύδει και επιλύει το ζήτημα με νομοθετική ρύθμιση, όπως και πράγματι γινόταν στο παρελθόν σε παρόμοιες περιπτώσεις.

Β.3. Ενόψει όλων των ανωτέρω αιτούμεθα, όπως, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων σας, μεριμνήσετε, ώστε να επιστραφούν στους ενδιαφερόμενους – θιγόμενους τα ποσά που παράνομα παρακρατήθηκαν από τις συντάξεις τους ως εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων για το χρονικό διάστημα μέχρι 31-12-2018. Και στην περίπτωση αυτή είναι σκόπιμο, για τους ίδιους λόγους που προαναφέρθηκαν (αποφυγή υπερφόρτωσης πινακίων, καταβολής τόκων από το Δημόσιο κ.λ.π.) η επιστροφή των

παρακρατηθέντων ποσών της ΕΑΣ να γίνει με νομοθετική ρύθμιση κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα.

Β.4. Συναφώς με τα αμέσως ανωτέρω εκτιθέμενα αιτούμεθα όπως, κατά την εκκαθάριση των προαναφερόμενων αποφάσεων του ΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με τις οποίες επιδικάσθηκαν υπέρ των εναγόντων δικαστικών λειτουργών και λειτουργών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους διάφορα χρηματικά ποσά, μη γίνεται κράτηση για Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ), κατά συμμόρφωση προς τις προαναφερόμενες αποφάσεις της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου (244/2017, 32/2018, 504/2021 και 1477/2021).

Γ.1. Η καθυστέρηση στην απονομή των συντάξεων προς τους δικαστικούς λειτουργούς από το πρώην ΕΤΑΑ – ΤΑΝ, που συνεχίζεται, έχει ξεπεράσει κάθε όριο αναμονής, αφού σε πολλούς δικαστικούς λειτουργούς δεν έχει ακόμη δοθεί η σύνταξη από το πρώην ΕΤΑΑ – ΤΑΝ, παρότι έχουν παρέλθει τέσσερα (4) και πλέον έτη από τη συνταξιοδότησή τους από το Δημόσιο (ΕΦΚΑ).

Γ.2. Είναι αυτονόητο ότι μετά τη λίαν σημαντική περικοπή της κύριας σύνταξής τους, οι δικαστικοί λειτουργοί έχουν ανάγκη και το ποσό αυτό της σύνταξης από το ΕΤΑΑ – ΤΑΝ, προκειμένου να ανταποκριθούν στις ανάγκες αξιοπρεπούς διαβίωσής τους. Πέραν του ότι και σε όσους απονέμεται σύνταξη από το πρώην ΕΤΑΑ – ΤΑΝ εμφανίζεται αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην καταβολή των αναδρομικών («δεδουλευμένων») ποσών της σύνταξής τους.

Γ.3. Προσφάτως, ο ε – ΕΦΚΑ, ως καθολικός διάδοχος του πρώην ΕΤΑΑ – ΤΑΝ, σε περιπτώσεις ανώτατων δικαστικών λειτουργών, που γεννήθηκαν εντός του έτους 1953 και οι οποίοι αποχώρησαν υποχρεωτικά, σύμφωνα με το άρθρο 88 παρ. 5 του Συντάγματος, από την υπηρεσία, το έτος 2020, κατά το οποίο συμπλήρωσαν το 67^ο έτος της ηλικίας τους και μάλιστα όλοι, υποχρεωτικά, την 30ή Ιουνίου 2020 (συνταγματική πλασματική ημερομηνία συμπλήρωσης του 67^{ου} έτους της ηλικίας τους) και ενώ όλοι είχαν λάβει τη σύνταξη του Δημοσίου, αγνόησε την εν λόγω συνταγματική διάταξη και χορήγησε σύνταξη σ' αυτούς που γεννήθηκαν μέσα στο α' εξάμηνο του 1953,

ενώ σ' αυτούς που γεννήθηκαν εντός του β' εξαμήνου του έτους 1953 καθυστερεί αδικαιολόγητα την χορήγηση της σύνταξης, με την απίστευτη δικαιολογία ότι οι εγκύκλιοι του ε – ΕΦΚΑ, πρώην ΕΤΑΑ – ΤΑΝ, ρυθμίζουν διαφορετικά το ζήτημα από το άρθρο 88 παρ. 5 του Συντάγματος και έτσι, κατά το ε – ΕΦΚΑ, πρώην ΕΤΑΑ – ΤΑΝ, οι εν λόγω δικαστικοί λειτουργοί, αφού γεννήθηκαν εντός του β' εξαμήνου του 1953 δεν είχαν συμπληρώσει το 67^ο έτος της ηλικίας τους την 30ή Ιουνίου 2020. (Πάντως, και οι εν λόγω δικαστικοί λειτουργοί έχουν προ πολλού συμπληρώσει και ημερολογιακά το 67^ο έτος της ηλικίας τους).

Γ.4. Εν όψει των ανωτέρω αιτούμεθα την επίσπευση της απονομής της σύνταξης του πρώην ΕΤΑΑ – ΤΑΝ και την καταβολή των αναδρομικών («δεδουλευμένων») συντάξεων στους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς και τους λειτουργούς του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, γιατί η υπομονή και η ανοχή τους από την ανεπίτρεπτη και πρωτοφανή αυτή καθυστέρηση απονομής της σύνταξης και των αναδρομικών, που κατά το νόμο δικαιούνται, έχουν εξαντληθεί προ πολλού.

Δ.1. Το Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, με την ομόφωνη 225/2021 απόφασή του δέχτηκε, μεταξύ άλλων, και τα εξής: Δεν κωλύεται κατ' αρχήν ο κοινός νομοθέτης, επικαλούμενος εξαιρετικά σοβαρούς λόγους γενικότερου συμφέροντος, να προβαίνει στην θέσπιση ανώτατου ορίου στις καταβαλλόμενες συντάξεις μεγάλων κατηγοριών του πληθυσμού, όπως είναι οι συνταξιοδοτούμενοι από το Δημόσιο λειτουργοί. Στην περίπτωση, όμως, των δικαστικών λειτουργών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 120 του ν. 4623/2019, τίθεται ως ανώτατο όριο της σύνταξης που καταβάλλεται σ' αυτούς το ποσό των 4.608 ευρώ (το ποσό της εθνικής σύνταξης των 384 ευρώ X 12) και μάλιστα ως ανώτατο όριο όχι του καθαρού ποσού της καταβαλλόμενης σε αυτούς σύνταξης από το Δημόσιο, αλλά του συνολικού ακαθάριστου ποσού της σύνταξης αυτής, το οποίο, επιπροσθέτως, δεν λαμβάνεται υπόψη αυτοτελώς, αλλά αθροιστικά με τις τυχόν καταβαλλόμενες σε αυτούς περισσότερες συντάξεις. Τούτο δε έχει ως συνέπεια το καθαρό ποσό σύνταξης που δικαιούνται μέχρι 31-12-2018 οι υπαγόμενοι στη ρύθμιση αυτή συνταξιούχοι δικαστικοί λειτουργοί (από το οποίο εξαρτάται το ύψος της προσωπικής διαφοράς που τους καταβάλλεται

από την 01-01-2019 και εφεξής), μετά, δηλαδή, την αφαίρεση των προβλεπόμενων κρατήσεων, να διαμορφώνεται σε ύψος μικρότερο ακόμη και εκείνου που είχε ήδη επέλθει με τις αντισυνταγματικές περικοπές του ν. 4093/2012. Με τα δεδομένα αυτά, η διάρρηξη της σχέσης αναλογίας μεταξύ σύνταξης και αποδοχών ενεργείας των δικαστικών λειτουργών, η οποία είχε ήδη επέλθει με τις περικοπές του ν. 4093/2012, επιτείνεται με την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων του άρθρου 120 του ν. 4623/2019, η δε περικοπή της σύνταξης των δικαστικών λειτουργών κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών, μετά από τον επανυπολογισμό της με βάση τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 4387/2016, συνεπαγόμενη περαιτέρω μείωση του εισοδήματός τους και ουσιώδη ανατροπή των οικονομικών δεδομένων στα οποία δικαιολογημένα είχαν αποβλέψει, ουδόλως συνάδει προς τις συνταγματικές εγγυήσεις για τη διατήρηση, και μετά το πέρας του ενεργού υπηρεσιακού βίου των δικαστικών λειτουργών, επιπέδου διαβίωσης ανάλογου προς το κύρος του δικαστικού λειτουργήματος και εγγύτερου κατά το δυνατόν προς εκείνο το οποίο εξασφάλιζαν οι αποδοχές τις οποίες λάμβαναν στη θέση και στον βαθμό που κατείχαν κατά την αποχώρησή τους από την ενεργό υπηρεσία. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω οι προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 120 του ν. 4623/2019, κατά το μέρος που αφορούν τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς, αντίκεινται στις διατάξεις του άρθρου 26 του Συντάγματος και στις εξειδικεύουσες αυτές, ως προς τη δικαστική εξουσία, διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 1 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος και δεν μπορούν εξ αυτού του λόγου να εφαρμοστούν ως προς τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς. Με αυτές, κυρίως, τις σκέψεις το κατά το άρθρο 88 παρ. 2 του Συντάγματος Ειδικό Δικαστήριο έκρινε, ότι δεν είναι σύμφωνες προς το Σύνταγμα οι διατάξεις του άρθρου 120 του ν. 4623/2019, κατά το μέρος που αυτές αφορούν τον καθορισμό της καταβλητέας στους δικαστικούς λειτουργούς σύνταξης.

Δ.2. Μάλιστα, ως προς τα ζητήματα που τίγονται με τις ως άνω 1 – 4/2018 και 255/2021 αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, πρέπει να σημειωθεί, ότι στα πλαίσια της συνταγματικής προστασίας των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών και με άλλες αποφάσεις των Ανώτατων Δικαστηρίων της Χώρας κρίθηκαν

αντισυνταγματικές διατάξεις νόμων, οι οποίες, μειώνοντας τις συντάξεις των δικαστικών λειτουργών, παραβίαζαν τη σταθερή αναλογία που πρέπει να υπάρχει μεταξύ της σύνταξης και των συμφώνως προς το Σύνταγμα (άρθρα 26, 87, 88 παρ. 2) καθοριζομένων αποδοχών ενεργείας αυτών (βλ. Ολομ. ΣΤΕ 3540 – 1/2003, Ειδικό Δικαστήριο άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος 6/2015, 73/2012, 49/2011).

Αξιότιμοι κ.κ. Υπουργοί

Από τα ανωτέρω αναλυτικώς εκτιθέμενα προκύπτουν, αβίαστα και τεκμηριωμένα, τα εξής, συνοπτικώς, συμπεράσματα:

Η Πολιτεία μετά το 2010 εμπαίζει τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς και τους λειτουργούς του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και τους έχει θέσει υπό οικονομικών διωγμών. Πράγματι, κατάδηλα αλληλοδιάδοχοι αντισυνταγματικοί νόμοι πλήττουν διαρκώς, συστηματικά και δραματικά, τις συντάξεις μας και το βιοτικό μας επίπεδο, σε βαθμό μείωσης και ταπείνωσής μας. Τα πρωτοφανή, αντιδικαστικής εμπνεύσεως, ποσά περιορισμού ανώτατου ορίου των συντάξεών μας του άρθρου 13 παρ. 1 του ν. 4387/2016 και του άρθρου 120 του ν. 4623/2019 έγιναν οι νοητές προκρούστειες κλίνες, όπου οδηγήθηκαν, από τις δύο άλλες λειτουργίες του Κράτους, σε προγραμματισμένο ακρωτηριασμό, τα συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα, όπως αυτά οριοθετούνται από το Σύνταγμα. Οι θεμελιώδεις, ως μη υποκείμενες σε αναθεώρηση (άρθρο 110 παρ. 1 του Συντάγματος) συνταγματικές διατάξεις των άρθρων 26, 87 και 88 παρ. 2, τεθείσες υπέρ της ανεξαρτησίας της δικαστικής λειτουργίας, αγνοούνται και καταλύονται συστηματικά από τις δύο άλλες λειτουργίες, μέσω της ψήφισης και εφαρμογής (εκτέλεσης) αντισυνταγματικών νόμων. Διατάξεις της ΕΣΔΑ και του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου τίθενται εκποδών. Η Διοίκηση παραβιάζουσα σταθερά και απροκάλυπτα και μάλιστα πειθαρχικά και ποινικά ατιμωρητί (μέχρι τούδε) το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος και τους συνάδοντες σ' αυτό ως άνω εκτελεστικούς νόμους, αρνείται προκλητικά να συμμορφωθεί προς τις ανωτέρω αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος και της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Το αποτέλεσμα της παράνομης αυτής παράλειψης (άρνησης) της Διοίκησης είναι

να πλήττεται, μαζί με τα έννομα συμφέροντά μας, και μάλιστα καίρια, και το οχυρό της Δημοκρατίας μας, δηλαδή η Ελληνική Δικαιοσύνη και να τραυματίζεται σοβαρά η προβλεπόμενη από το άρθρο 25 του Συντάγματος, και τελούσα υπό την εγγύηση του Κράτους, θεμελιώδης αρχή του Κοινωνικού Κράτους Δικαίου. Οι συνταξιούχοι δικαστικοί λειτουργοί και οι λειτουργοί του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους αναγκάζονται από την Πολιτεία, με τρόπο μειωτικό γι' αυτούς, εδώ και δέκα, περίπου, χρόνια, να προσφεύγουν, κατ' επανάληψη, ομαδικά στα δικαστήρια, ταλαιπωρούμενοι και δαπανώντες μέρος των συντάξεών τους, προκειμένου να υπερασπιστούν, κατά το Σύνταγμα, τα βαρέως θιγόμενα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα. Στη διάρκεια, μάλιστα, των μακροχρόνιων, κοπιαστικών, ψυχοφθόρων και δαπανηρών δικαστικών αυτών αγώνων αρκετοί αποθνήσκουν, χωρίς να προλάβουν να βιώσουν την δικαίωσή τους. Σύνηθες φαινόμενο έγινε πλέον η απεύθυνση των κραυγών αγωνίας, απελπισίας και αγανάκτησής μας για την προαναφερόμενη αντισυνταγματική και παράνομη μεταχείρισή μας «εις ώτα μη ακουόντων» και η κατάληξη των έγγραφων υπομνημάτων – αιτημάτων μας, κατ' ουσίαν αδιάβαστων, στα αρχεία των παραληπτών μας, όπως σε κάλαθο αχρήστων, χωρίς καμία απάντηση.

Ευελπιστούντες, ότι επί τέλους, την ύστατη αυτή ώρα, θα τύχουμε μιας εκ μέρους σας ειλικρινούς ακροάσεώς μας, ενός μεταξύ μας γόνιμου και εποικοδομητικού διαλόγου και μελέτης εκ μέρους σας του παρόντος υπομνήματός μας, αιτούμεθα, καταληκτικά:

1) Την άμεση συμμόρφωση της Διοίκησης, σύμφωνα με το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος και τους συνάδοντες νόμους, προς τις προεκτιθέμενες αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος και τις συναφείς αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας και της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Και

2) Την προώθηση προς ψήφιση στη Βουλή των Ελλήνων των αναγκαίων νομοθετικών μεταβολών, όσον αφορά τις συντάξεις μας, όπως επιβάλλονται αυτές από τις προαναφερόμενες αποφάσεις των ανωτέρω Ανωτάτων Δικαστηρίων της Χώρας και τις αναφερόμενες σ' αυτές θεμελιώδεις

διατάξεις του Συντάγματος, με τις οποίες θωρακίζεται η ανεξαρτησία της Δικαστικής Λειτουργίας.

Με τιμή

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο

Η

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΣΟΦΙΑ ΔΟΥΛΚΙΔΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ Ε.Τ.

ΕΦΕΤΗΣ Ε.Τ.